C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2050/26 Judecătoria Soroca, sediul Florești

Judecător Alexandru Zadorojniuc

D E C I Z I E
În numele Legii

29 octombrie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

Avînd în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Viorica Severin, Aurelia Andronache

a examinat, în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul agentului constatator din cadrul SP Nord a DP Nord a INSP, subofițer superior al Serviciului de patrulare Soroca, Florești, Drochia, Mihail Bulat, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 mai 2026, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința lui Sardari Marin în baza art. 236 alin. (3) și art. 241 alin. (1) Cod Contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 11 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul SP Nord a DP Nord a INSP, subofițer superior al Serviciului de patrulare Soroca, Florești, Drochia, Mihail Bulat a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 191136 în baza art. 241 alin. (1) și art. 236 alin. (3) Cod Contravențional pentru faptul că, Sardari Marin, la data de 16.06.2025, în jurul orei 12:44 min., deplasându-se pe traseul R13 Bălți-Florești-R14, km.31, conducând mijloc de transport de model BMW cu n/î *****, a depășit limita de viteză prin localitate cu 43 km/h., totodată fiind stopat, nu a respectat prevederile RCR la cererea angajaților de poliție de a stopa conform P.11 lit.(i) RCR.

La data de 26 septembrie 2025, materialele cauzei contravenționale au fost remise în adresa Judecătoriei Soroca, sediul Florești pentru examinare conform competenței în baza prevederilor art. 395 Cod Contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 07 noiembrie 2025, Sardari Marin, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod Contravențional și în baza acestei Legi i s-a aplicat sancțiunea sub formă de amendă de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii), cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 1 an.

Sardari Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) Cod Contravențional și în baza acestei Legi i s-a aplicat sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 36 (treizeci și șase) unități convenționale echivalentul a 1 800 (una mie optsute sute) lei, și cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Conform art. 44 Cod contravențional, s-a stabilit lui Sardari Marin pedeapsa definitivă pentru concurs de contravenții, prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă, sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 1 an, și cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Totodată, conform art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Prin decizia Colegiul penal al Curţii de Apel Nord din data de 07 aprilie 2026 recursul lui Sardari Marin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 07 noiembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui Sardari Marin în baza art. 241 alin. (1) și art. 236 alin. (3) Cod Contravențional, a fost admis, casată hotărârea, cu remiterea spre rejudecare a cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La o nouă rejudecare a cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 21 mai 2026, a fost încetat procesul contravențional intentat în privința lui Sardari Marin în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 191136 din 11 septembrie 2025, întocmit de agentul constatator subofițer superior al Serviciului de Patrulare „Soroca, Florești, Drochia” a SP Nord a DP Nord a INSP, Bulat Mihail, în baza art. 236 alin. (3) și 241 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Dezacord cu hotărârea pronunțată și-a expus agentul constatator din cadrul SP Nord a DP Nord a INSP, subofițer superior al Serviciului de patrulare Soroca, Floreşti, Drochia, Mihail Bulat, cu solicitarea casării ei, pronunțarea unei noi

hotărâri prin care persoana să fie recunoscută vinovată de comiterea contravențiilor imputate, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de lege.

Recurentul a subliniat faptul că, la examinarea cauzei instanța nu a apreciat corect şi complet materialele administrate, a interpretat eronat circumstanțele de fapt și a ajuns la o concluzie greşită privind inexistența faptei contravenționale.

A notat că, instanța de fond a reținut că, la materialele cauzei nu au fost anexate probe care să confirme cu certitudine fapta imputată și că nu exista dovada recepționării de către conducătorul auto a cerinței de stopare. Cu această concluzie recurentul nu este de acord, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit de către agentul constatator competent, în limitele atribuțiilor de serviciu, constituie act procedural oficial şi mijloc de probă în cauza contravențională, iar conținutul acestuia nu a fost combătut prin probe certe, obiective şi concludente de către persoana atrasă la răspundere contravențională.

Consideră că, instanța a acordat prioritate exclusivă poziției persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fără a ține cont de faptul că procesul-verbal a fost întocmit în baza constatărilor directe ale agentului constatator aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Agentul constatator a indicat în mod clar locul, data, ora, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare, norma rutieră încălcată şi încadrarea juridică a faptelor, iar aceste date formează o descriere suficientă a faptelor contravenționale.

Cu referire la contravenția prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, instanța a constatat greșit că nu există fapta contravențională. Din materialele cauzei rezultă că, persoana a condus mijlocul de transport pe traseul indicat, iar viteza deplasării a fost depășită cu 43 km/h., față de limita admisă prin localitate. Potrivit Regulamentului circulației rutiere, conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte limita de viteză stabilită pe sectorul de drum pe care circulă. Depășirea limitei de viteză cu 43 km/h., constituie o încălcare gravă a regimului de viteză şi se încadrează în prevederile art. 236 alin. (3) Cod contravențional.

Cu referire la contravenția prevăzută de art. 241 alin. (1) Cod contravențional, instanța de fond a concluzionat că nu ar fi demonstrată recepționarea cerinței de stopare de către conducătorul auto. Consideră această concluzie nefondată, deoarece agentul constatator a consemnat în procesul-verbal faptul că, persoana nu a respectat solicitarea angajaților de poliție de a stopa și a continuat deplasarea.

A subliniat că, în condițiile exercitării serviciului de patrulare, cerința de stopare este o măsură legală aplicată de angajatul poliției, iar ignorarea acesteia nu poate fi justificată doar prin afirmația ulterioară a conducătorului auto precum că nu ar fi observat sau recepționat semnalul.

Consideră că, instanța de fond a examinat cauza într-un mod dezechilibrat, reținând doar aspectele favorabile contravenientului și ignorând faptul că

încălcările imputate au fost descrise clar în procesul-verbal. Faptele imputate, şi anume depășirea limitei de viteză cu 43 km/h şi neexecutarea cerinței legale de stopare, prezintă un pericol social sporit pentru siguranța circulației rutiere, deoarece asemenea acțiuni pun în pericol atât participanții la trafic, cât şi capacitatea angajaților de poliție de a interveni prompt pentru prevenirea şi documentarea încălcărilor rutiere.

Potrivit prevederilor art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Conform alin.(2), instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 11 septembrie 2026, referință în instanța de recurs a depus agentul constatator-recurent, Mihail Bulat, prin intermediul căreia a susținut cerințele invocate în cererea de recurs, solicitând admiterea acestora.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal constată că, recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond şi remiterea cauzei la rejudecare, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casează hotărârea atacată integral şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă,*

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravenţional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia ori motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare.

De drept, soluția Colegiului se va întemeia pe dispozițiile art. 470 alin. (3) Cod contravențional potrivit căror *instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul în afară temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului.*

Colegiul penal consideră că, instanța de fond la examinarea cauzei în în privința persoanei căreia a fost încheiat proces contravențional în baza art. 236 alin. (3) şi art. 241 alin. (1) Cod contravențional, nu a respectat normele procesuale şi nu a ținut cont de problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea hotărârii contravenționale, hotărârea adoptată nu corespunde prevederilor art. 462 Cod contravențional.

Motivele casării hotărârii instanței de fond, la caz, fiind examinarea superficială și neobiectivă a cauzei sub aspectul materialului probator acumulat și administrat la cauză, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat în baza art. 236 alin. (3) și art. 241 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Sardari Marin, fără să se țină cont de toate împrejurările de fapt și aspectele de drept ce au importanță.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul penal consideră că, soluția judecătorească referitor la invocarea lipsei faptului contravenției în acțiunile contravenientului Sardari Marin, contravine aspectelor ce determină lipsa faptului contravenției.

În combaterea celor descrise și reținute *supra* de instanța de fond, Colegiul penal menționează faptul că, constatările acesteia poartă un caracter superficial acestea nefiind supuse unor examinări minuțioase, în sensul clarificării situației și constatării/neconstatării faptelor imputate lui Sardari Marin. În speță, instanța de fond, urma să stabilească cu certitudine circumstanțele constatate la caz de către agentul constatator coroborate cu învinuirea adusă.

Colegiul penal notează că, instanța de fond neîntemeiat a invocat faptul că, în prezenta cauză, nu a fost probat faptul contravenției imputate lui Sardari Marin, întrucât urma să-și bazeze aceste concluzii pe datele obiective și anume:

Cu referire la contravenția prevăzută de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, instanța de recurs reține că, agentul constatator a consemnat în procesul-verbal faptul că, mijlocul de transport condus de persoana în cauză ar fi circulat cu depășirea limitei de viteză admise în localitate cu 43 km/h.

În acest sens, instanța de fond urma să verifice probele care au stat la baza constatării respective, inclusiv eventualele înregistrări efectuate cu mijlocul tehnic de măsurare a vitezei, datele referitoare la viteza înregistrată, identificarea mijlocului de transport, precum și documentele care confirmă legalitatea utilizării și verificarea metrologică a echipamentului.

În măsura în care la materialele cauzei au fost anexate înregistrări și alte documente (poza foto) care confirmă împrejurările consemnate de agentul constatator, acestea urmau să fie cercetate nemijlocit și apreciate prin prisma relevanței lor pentru demonstrarea faptei imputate.

În ceea ce privește contravenția prevăzută de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de recurs consideră că, circumstanțele referitoare la cerința de stopare necesitau o examinare distinctă și aprofundată.

Astfel, agentul constatator a consemnat că, persoana nu s-a conformat solicitării angajaților poliției de a stopa mijlocul de transport, continuând deplasarea. Această împrejurare reprezintă o circumstanță de fapt, care trebuia verificată prin raportare la toate probele existente în cauză.

În acest sens, instanța de fond urma să stabilească modalitatea în care a fost efectuat semnalul de oprire, poziționarea angajaților poliției.

Ulterior, instanța de fond urma să aprecieze probele administrate atât separat, cât și în coroborare, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora, cu respectarea prezumției nevinovăției și a regulilor privind sarcina probațiunii în procesul contravențional.

Astfel, instanța de fond a lăsat fără apreciere plauzibilă acțiunile întreprinse de agentul constatator în vederea acumulării probatoriului prin care, pretinde constatarea vinovăției contravenientului, cum ar fi poza-foto.

Or, potrivit art.425 alin.(1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, alin.(2) stipulând că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Alin. (3) a normei date reglementează faptul că *aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege*.

Adițional, Colegiul ține să menționeze că, procesul-verbal cu privire la contravenție, deși este inclus în conținutul art. 425 alin. (2) Cod contravențional în calitate de probă, el reprezintă și un act procesual prin care se identifică persoana și fapta contravențională, fiind utilizat în cumul cu alte probe pentru constatarea vinovăției.

Instanța de recurs consideră că, instanța de fond urma să efectueze o analiză efectivă a procesului-verbal cu privire la contravenție, a circumstanțelor consemnate de agentul constatator, a eventualelor înregistrări tehnice și a celorlalte materiale probatorii anexate la dosar, fără a se limita la simpla constatare a faptului că persoana atrasă la răspundere contravențională contestă comiterea faptelor imputate.

Este adevărat că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu beneficiază de o forță probantă prestabilită, iar constatările agentului constatator nu pot fi considerate automat ca fiind veridice doar în virtutea calității oficiale a persoanei

care l-a întocmit. Totuși, acest aspect nu justifică nici înlăturarea sau diminuarea valorii probante a actului respectiv fără o analiză concretă și argumentată a conținutului său și a probelor care îl susțin.

Nu este suficient ca instanța să rețină că, persoana nu recunoaște faptele imputate sau că, probele prezentate de agentul constatator nu ar fi convingătoare, fără să explice concret care sunt deficiențele acestora, ce împrejurări nu au fost confirmate și din ce motive materialele administrate nu permit stabilirea faptelor contravenționale.

Concomitent, *instanța de recurs consideră necesar de a menționa că, instanța de fond urma să examineze și să se expună în mod expres și motivat asupra cererii formulate de petentul Sardari Marin privind reluarea cercetării judecătorești și a dezbaterilor judiciare*, cu asigurarea participării efective a părților în cadrul ședinței de judecată.

În acest sens, *instanța de recurs reține că, potrivit materialelor cauzei, petiționarul a solicitat reluarea cercetării judecătorești și a dezbaterilor judiciare*, invocând necesitatea asigurării dreptului petiționarului Sardari Marin de a se expune nemijlocit asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, de a-și prezenta poziția în apărare, precum și de a adresa întrebări agentului constatator referitor la circumstanțele întocmirii actului de constatare și la faptele imputate.

Totodată, petiționarul Sardari Marin a solicitat amânarea ședinței de judecată fixate pentru data de 21.05.2026, motivând că în calitate de avocat trebuia să participe în aceeași zi la o altă ședință de judecată la Curtea de Apel Centru, urmând să prezinte ulterior confirmarea participării respective.

Sub acest aspect, instanța de recurs relevă că, dreptul la apărare nu se rezumă doar la posibilitatea formală a persoanei de a fi asistată de un avocat, ci presupune asigurarea unei posibilități reale și efective de a-și prezenta argumentele, de a formula obiecții, de a solicita administrarea și cercetarea probelor și de a participa la examinarea contradictorie a materialelor cauzei.

În acest context, instanța de fond urma să examineze cererea apărării prin prisma necesității asigurării unui proces echitabil și să stabilească dacă reluarea cercetării judecătorești era necesară pentru elucidarea completă a circumstanțelor cauzei și pentru garantarea drepturilor procesuale ale petiționarului.

În acest context, instanța de recurs relevă că, remiterea cauzei la rejudecare nu presupune anticiparea vinovăției persoanei și nici confirmarea concluziilor agentului constatator, ci reprezintă o măsură procesuală necesară pentru asigurarea unei examinări complete, obiective și efective a cauzei, astfel încât soluția ce va fi adoptată să se întemeieze pe circumstanțe de fapt stabilite în mod corespunzător și pe o apreciere legală a probelor.

Colegiul notează că, este evident faptul că, judecând cauza, instanța nu trebuie să-și asume rolul activ de administrare a probatoriului, însă cercetarea lui

sub toate aspectele, completă și obiectivă ține de competența instanței, fapt pentru care, dispunându-se casarea hotărârii atacate, cauza va fi returnată spre judecare în fond, în vederea examinării ei obiective și multe aspectuale, printr-o cercetare completă a probatoriului, urmând a fi înlăturate disensiunile depistate, adoptându-se în final o hotărâre legală și întemeiată, ce va corespunde exigențelor normelor contravenționale și calității actului de justiție.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul SP Nord a DP Nord a INSP, subofițer superior al Serviciului de patrulare Soroca, Florești, Drochia, Mihail Bulat, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 mai 2026, adoptată în cadrul examinării cauzei contravenționale în privința lui Sardari Marin în baza art. 236 alin. (3) și art. 241 alin. (1) Cod Contravențional, se admite, cu casarea integrală a acestei hotărâri și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător **Ghenadie Liulca**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Aurelia Andronache**